

[Miljøministeren]

en ny lokalplan efter bestemmelserne herom i kommuneplanloven. Under hensyn til den decentralisering, der har fundet sted, mener jeg derfor ikke, der er grund til at tage yderligere initiativer.

Spm. nr. S 146

Til *socialministeren* (25/10 84) af:

Agerschou (SF):

»Hvordan vil ministeren drage omsorg for, at sagsbehandlingstiden vedrørende arbejdsskader og arbejdsulykker i sikringsstyrelsen og i den sociale ankestyrelse nedbringes væsentligt?«

Begrundelse

I et svar af 27. juni 1984 til folketingets socialudvalg oplyser socialministeren, at der endnu ikke findes statistisk materiale til belysning af sagsbehandlingstiden i sikringsstyrelsen, men at sagsbehandlingen må skønnes at vare fra nogle få måneder op til 3 år.

Endvidere oplyses det, at den gennemsnitlige behandlingstid for arbejdsskadesager i almindelighed har været anslået til 1½ år, men noget længere for sager om erhvervssygdomme og dermed beslægtede sygdomme. Behandlingstiden i den sociale ankestyrelse er ligeledes betydelig.

Under debatten i folketinget torsdag den 25. oktober 1984 om sagsbehandlingen og erstatninger i arbejdsskadesager lovede socialministeren, at sagsbehandlingen ville blive nedsat væsentligt. På den baggrund spørges, hvilke initiativer socialministeren agter at tage.

Svar (1/11 84):

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Ved forhandling med sikringsstyrelsen har jeg trukket forskellige punkter frem, som har betydning for sagsbehandlingstiden, og som kan give anledning til ændringer. Styrelsen vil nu tage de fornødne skridt til at gennemføre disse ændringer.

Jeg kan kort nævne, på hvilke områder der agtes taget initiativer til nedsættelse af sagsbehandlingstiden.

Grundfunktionerne – journal, skrivestuer og lignende – vil blive fulgt nøje med hen-

blik på at sikre, at der ikke opstår flaskehalse i systemet.

Sagsgangene vil fortsat blive gennemgået med henblik på hurtigere sagsbehandling.

Udskillelsen af ukomplicerede sager til hurtig behandling, der hidtil er sket på forsøgsbasis, gøres permanent og udstrækkes, således at en tilsvarende ordning gennemføres for erhvervssygdomsområdet.

Der gennemføres behandling i teammøder mellem læger og sagsbehandlere i videst muligt omfang. Det vil herunder blive nøje overvejet, hvilke lægelige oplysninger der kræves. Der forventes herved – som under sagsbehandlingen i øvrigt – opnået en bedre styring af ekspeditionerne, således at så mange af disse som overhovedet muligt foretages samtidig, og således at kun oplysninger, der er absolut nødvendige for sagens afgørelse, indhentes.

Sikringsstyrelsen vil være opmærksom på, at der – som det blev nævnt under folketingsdebatten den 25. oktober 1984 – er situationer, hvor en anket sag genoptages til fornyet behandling, men hvor oversendelse til ankestyrelsen rettelig bør ske straks i stedet. I denne forbindelse vil de to styrelser overveje, om ændrede forretningsgange mellem de to styrelser vil kunne medføre et hurtigere tidsforløb i ankesager.

Styrelsen udsender cirkulærskrivelse til kommunerne, hvorefter det i forbindelse med afgørelser om kapitalerstatning pålægges de sociale udvalg straks at udbetale erstatningen, medmindre udvalget anser udbetalingen for direkte utilrådelig. Efter gældende praksis foretager socialudvalgene nærmere undersøgelser for at sikre, at kapitalbeløbene ikke går tabt i løbet af kortere tid som følge af skadelidtes manglende evne til at administrere erstatningen. Dette må nødvendigvis føre til en vis forsinkelse af udbetalingen.

Endelig vil styrelsen på erhvervssygdomsområdet undersøge mulighederne for at undgå en tidkrævende sagsbehandling i relation til spørgsmålet om, hvem der er forsikringspligtig arbejdsgiver, og hermed hvilket forsikringsselskab erstatningsudbetalingen påhviler.

Med hensyn til sagsbehandlingstiden i ankestyrelsen bliver der, som jeg også henviste til under forespørgselsdebatten den 25. oktober 1984, i denne uge fremsat lovforslag til effektivisering af ankestyrelsen. Lovforslaget